

Wie waren de eerste chiliasten¹?

door
Christian Stier

Laatst vroeg een goede vriend mij: “Chris, weet jij wie de eerste chiliasten waren?”. Ik staarde hem vragend aan zonder hem direct antwoord te kunnen geven. “Darby”, dacht ik, maar meteen realiseerde ik mij dat er ook wel eerder chiliasten moeten zijn geweest. “De discipelen!”, zei hij met een ‘big smile’ en herinnerde mij aan Handelingen 1, waar de Heere Jezus 40 dagen lang over het Koninkrijk Gods spreekt. Daarop aanhakend vragen Zijn discipelen dan: “Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?” (Hand. 1:6).

Het was voor mij een leuke eye-opener! Want natuurlijk behoorden zij tot de eersten (inclusief overigens de profeten van het O.T.), die een letterlijk Koninkrijk verwachtten. De discipelen vragen trouwens niet *of*, maar *wanneer* het Koninkrijk met Israël wordt hersteld. *Dat* Hij het koninkrijk herstelt, wordt nog eens impliciet bevestigd door het antwoord van de Heere: “Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft” (Hand. 1:7). Zijn antwoord is dus zeker geen afwijzing of afstraffing van hun vraag. Nee, het Koninkrijk komt, maar op Gods tijd! De Heere Jezus had hen immers leren bidden: “Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook *op de aarde*” (Matt. 6:10).

Geestelijk of letterlijk?

Het vergeestelijken van het Koninkrijk door te zeggen dat het zich uitsluitend in de harten van de gelovigen bevindt, doet geen recht aan deze en vele andere teksten. Ook de veel gehoorde term ‘bouwen aan Gods Koninkrijk’ veronderstelt een ontwikkelingsproces, waarin de aarde, buiten Israël om, aan de Heere onderworpen zal worden. Een soort evolutieproces dus. Wat een contrast met o.a. Paulus’ woorden: “weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken” (2 Tim. 3:1, zie ook 2 Thes. 2). Nee, een toekomstig herstel van Israël als volk en een letterlijk koninkrijk met de Messias als Koning, dat is wat de profeten leerden en ook bevestigd werd door de engel toen deze aan Maria Jezus’ geboorte aankondigde: “Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen” (Luk. 1:32-33^{NBC⁵¹}). Opmerkelijk is dat het

eerste gedeelte van deze profetie: “En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren ... altijd *letterlijk* wordt genomen, maar het tweede deel “God zal Hem de troon van Zijn vader David geven” vaak wordt vergeestelijkt. Is dat niet het toppunt van inconsequente exegese?

Welke plek krijgt Israël?

Zonder dat veel gelovigen zich er ooit echt in hebben verdiept, heeft het woord ‘chiliasme’ helaas een negatieve klank gekregen. Een paar jaar geleden zijn mijn ogen opengegaan voor de belangrijke plaats van Israël in Gods heilsplan. Toen Israël de juiste plek in mijn Bijbel kreeg, begon ik pas werkelijk de profetieën te begrijpen. Veel ogenschijnlijke tegenstrijdigheden vielen als puzzelstukjes op hun plaats. Als je daarentegen Gods plan met Israël niet onderscheidt en altijd alles op jezelf en de kerk wilt toepassen, kun je tot de meest wonderlijke ongefundeerde theorieën komen.

Graag laten wij jongeren in uw gemeente kennismaken met de belangrijke plaats van Israël in het Woord van God. Want het kennen van Gods plan met Israël is een belangrijke sleutel tot het verstaan van de Bijbel. De jongerenpresentaties zijn helder en Bijbels onderbouwd. We werken met overzichtelijke tijdslijnen, schema’s, video’s en praktische voorbeelden, zodat het voor iedereen goed te volgen is.

Misschien dat zij na afloop nog veel meer chiliasten in de Bijbel ontdekken!

Neem voor meer informatie contact op met de Jong iB’ers via info@jongib.nl of bel 0348 - 56 56 97.

Voetnoot

1. De leer van het Duizendjarig Rijk wordt het ‘chiliasme’ genoemd. Dit woord komt van het Griekse woord *chilioi* (duizend). De weerstand tegen het chiliasme richt zich niet uitsluitend tot het letterlijk aanvaarden van de 1000 jaar (zie Opb. 20:2-7), maar tegen de gedachte dat Christus op aarde zal regeren. Het begrip ‘chiliasme’ heeft dan ook veelal een bredere betekenis gekregen en impliceert het geloof in de toekomstige Christusregering op aarde.

de Bijbel van, voor en over Israël

iB
magazine

Iraanse atoombom onaanvaardbaar voor Israël

Alleen het Evangelie maakt werkelijk vrij!

Wie waren de eerste chiliasten?

Mijn Messias is opgestaan

Inhoud

- 2 Meer of minder persoonlijk
- 3 De opstanding van Christus in het Oude Testament
- 6 Iraanse atoombom onaanvaardbaar voor Israël
- 8 Alleen het Evangelie maakt werkelijk vrij!
- 11 Onderscheid en overeenkomst tussen Israël en de Gemeente
- 15 Gebed
- 16 Marranen als verdedigers van het calvinisme
- 17 Wie waren de eerste chiliasten?
- 18 Kennismaking met Richard Harvey - Gastspreker op de Israël-Bijbel-Landdag 2012
- 20 De brief aan de Galaten (4) Geloof versus werken der wet
- 22 Pseudowetenschap en vervalsingen
- 23 Nieuwsflitsen

Meer of minder persoonlijk

Bijbelstudie

Portret

Bijbelverspreiding

Nieuws

Gebed

meer of minder persoonlijk

Op vrijdagavond 6 april zaten Joodse families weer om hun mooi gedekte Sedertafel. Die avond wordt met Schriftlezingen en symbolen uitgebreid stilgestaan bij de wonderbare verlossing uit Egypte. Helaas hebben antisemitische sentimenten er ooit toe geleid de christelijke Paasviering naar een andere datum te verplaatsen. Zo vond de Romeinse keizer Constantijn het "een onwaardige zaak om bij de viering van dit heiligste feest de praktijk van de Joden te volgen, die hun handen zo goddeloos hebben verontreinigd met een geweldige zonde en daarom getroffen worden met blindheid van ziel". Hoewel dus dit jaar Goede Vrijdag en Sederavond min of meer gelijk vallen, is de oorspronkelijke datumwijziging een van de vele duivelse pogingen om de betekenis van Pesach voor het Joodse volk te verduisteren. Nadat Paulus in 1 Korinthe 5 die betekenis onthult: "ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus" (vs. 7), waarschuwt hij in hoofdstuk 15 tegen leringen die de opstanding ontkennen. "Als nu van Christus gepredikt wordt dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe kunnen sommigen onder u dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is?" (vers 12). Nee, het gaat hier niet om 'buitenkerkelijken' die de opstanding loochenen, maar om 'sommigen onder u'. Te gemakkelijk gaan we ervan uit dat 'degenen onder ons' in de pas lopen met de gezonde leer. In een recent gesprek met Gábor Locht (mederedacteur van IB magazine) vertelde hij hoe onder christelijke jeugd de onfeilbaarheid van Gods Woord niet meer als vanzelfsprekend wordt aanvaard. Gábor, die tijdens zijn studententijd in Amerika zelf met deze vraag worstelde, staat nu jongeren (ook in ons magazine) bij om op die kritische vragen een adequaat antwoord te geven. Belangrijk ook voor onze ontmoetingen met Joodse mensen, die het Nieuwe Testament vaak als een verdacht boek beschouwen. 'Het boek van de christenen, zoals de Koran het boek van de moslims is.' Wat een geweldige kans om hen dan een Nieuw Testament te geven en zij zelf kunnen ontdekken hoe door en door Joods het is! Zoals Shmuel Suran, een Israëlsche gelovige, die bij het zien van het schilderij van Leonardo da Vinci over 'het Laatste Avondmaal', verbijsterd uitriep: "Maar Jezus was toch niet Joods? Hoe kon Hij dan de Sedermaaltijd vieren". Reden voor Shmuel om zelf het Nieuwe Testament te gaan lezen. Aangekomen bij de kruisiging en het opschrift 'Deze is de Koning der Joden', breekt zijn hart. "Jullie weten hoe het afloopt", vertelt Shmuel, "maar ik wist dat toen nog niet. Ik dacht dat Zijn dood het definitieve einde was, totdat ik las over Zijn opstanding en toen zeker wist: Mijn Messias is opgestaan. Hij leeft!". Shmuel is niet de enige. Komt u maar luisteren naar het getuigenis van Richard Harvey op de Israël-Bijbel-Landdag.

Met een hartelijk Sjaloom,

Ton Stier

